

staar dog kun i en saadan fjernere Forbindelse med det, at man maa vogte sig for derved at tage Opmærksomheden bort fra det, som egentlig ligger for.

W. Petersen: For mit Vedkommende skal jeg vende tilbage til Lovforslaget, saaledes som det foreligger, og gjøre et Par Bemærkninger ved det. Det, som jeg vil tillade mig at udtale mig om, er nærmest § 2 med Hensyn til den Maade, hvorpaa Registreringen skal foregaa. Den skal efter Lovudkastet foregaa paa den Maade, at Vedkommende skal aflevere en Tegning af det Mærke, som han agter at benytte, og denne Tegning maa ikke være større end 2 Tommer i Kvadrat. Det forekommer mig nu, at der derved paabyrdes de Vedkommende en Uleilighed, som man ikke behøvede at paabyrde dem, thi en stor Del af den Slags Varemærker bestaa dog i Virkeligheden af Etiketter, som bruges til at klæbe paa Flasker, Glas og andre lignende Ting. Det forekommer mig nu, at det vilde være det aller simpleste, naar man med sin Anmeldelse tillige fremsendte det originale Mærke. Der staar vel i Motiverne, at Afbildningen bør være saaledes, som forestrevet i § 2, for at den kan optages i Registreringsprotokollen; men det forekommer mig, at, naar det Mærke eller den Etikette, man bruger, ikke er usforholdsmæssig stort, saa maa Registreringsprotokollen meget godt kunne indrettes saaledes, at det originale Mærke kan vedlægges i Aftryk. — Der er en anden Ting, som jeg ogsaa gjerne vilde henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa. Det er, om det ikke var rigtigt strax i § 2 at sige, at det ikke er nok een Gang at anmelde, men at det er nødvendigt, at der sker en ny Anmeldelse om 10 Aar. Det er ganske vist, at det staar paa et andet Sted, at, naar man ikke fornyer Anmeldelsen inden 10 Aar, bliver Varemærket at udslette af Registret, men jeg tror, at Folk, saaledes som de engang ere, ere tilbøjelige til at glemme det. Naar det var stillet strax frem i Loven: „Du skal atter anmelde det efter 10 Aars Forløb“, vilde det staa klart for Sukommelsen. Det kunde ogsaa ordnes paa den Maade, at den høitærede Minister vilde drage Omsorg for, at der i de Kvitteringsblanketter, der skulle tildeles Anmelderne, optoges en Bemærkning om Nødvendigheden af en fornyet Anmeldelse om 10 Aar. — Der er endnu et Par Spørgsmaal, jeg gjerne vilde gjøre den høitærede Minister. Det er med Hensyn til, hvad der staar i § 11 sidste Paragraph. Der er nemlig bestemt, at den Ret, som Nogen har erhvervet til at bruge Varemærker, gaar over til Arvingerne eller Boet, men istind for et Tidsrum af 1 Aar. Naar man derimod ser Motiverne efter, viser det sig tydeligt, at det ikke blot er Retten til at benytte Varemærket, men ogsaa Retten til at disponere over Varemærket, der gaar over til Arvingerne. Jeg tror, at man

med en lille Forandring meget let kunde faae dette aldeles bestemt præciseret i Loven. Dernæst er der med Hensyn til disse Bogstavmærker, som allerede ere omtalte af den første ærede Taler, bestemt i § 13, at det, at jeg har faaet Tilladelse til at benytte et Mærke, ikke forhindrer, at en Anden benytter sit Firma eller sit Navn, selv i forkortet Skikkelse, til Varemærke, men dernæst staar der i § 14, at det dog maa være i anden Form end den, hvori Mærket har været anmeldt. Dette kan i Virkeligheden medføre nogen Kollision. Hvis jeg, for at tage et Exempel, som tydelig vil vise, hvad jeg mener, tager et Fabriksmærke, som vist er temmelig almindelig bekendt, Luborg Fabrikers, da har det, som bekendt et latinsk T. og F., som ere flyngeede sammen i eet Mærke. Det er vist et Spørgsmaal, om det egentlig kan kaldes et Bogstavmærke; jeg tror det ikke. Men lad os tænke os, at der var en Mand, der ogsaa var Bryggerieier, og hvis Forbogstaver vare T. og F., maatte han altsaa, hvis anderledes ikke bestemmes, være berettiget til at stille disse sine Forbogstaver op ligesom Luborg Fabrikers. Det er bestemt i § 13; men ifølge § 14 maa det kun ske med den Indskrænkning, at Bogstaverne ikke maa benyttes i samme Sammenstilling.

G. Møller: Jeg hører til dem, der mene, at det vil være absolut nødvendigt af praktiske Hensyn, at Registreringen centraliseres i Hovedstaden. Det vilde aldeles utvivlsomt føre til en saa stor Mængde Bryderier og Processer rundt omkring i Landet, hvis Anmeldelsen skulde modtages omkring i de forskjellige Dvrighedskrede, at man meget hurtigt vil søle sig misforvøiet med Forholdet. I den Henseende er jeg ganske enig med det ærede Medlem for 10de Kreds, som først talte i denne Sag (Sesfen). Derimod er der et andet Spørgsmaal, i hvilket jeg i alt Fald ikke for Diebliffet tror at kunne tiltræde hans Mening, nemlig naar han mener, at det ikke burde tillades Andre end Grosfister og Fabrikanter at bruge saadanne Mærker. For det Første vil det jo vistnok være meget vanskeligt at træffe Grændsen imellem de større og de mindre Handlende omkring i Provindserne, og for det Andet er jeg overbevist om, at der er mangan Smaaahandlende, som vilde sætte ganske overordentlig megen Pris paa at faae Berettigelse til at bruge et saadant særligt Mærke, og som vilde anvende hele sin Opmærksomhed og Iver paa at frembringe under dette Mærke en Vare, som Publikum efterhaanden har lært at kende, og som det sætter Pris paa at faae netop saaledes, som han frembringer den. Naar jeg siger: som han frembringer den, saa er det jo derfor ikke sagt, at han behøver at være Fabrikant; han kan foretage en eller anden Forandring ved Væren og bringe den ud, efterat denne Forandring er